

Саветодавна комисија за људска права

ТСС зграда Д-12, седиште мисије УНМИК-а, Приштина, Косово, електронска пошта hrar-unmik@un.org, телефон +381 (0)38 504 604 локал 5182

ОДЛУКА

Датум усвајања: 17. март 2011. године

Предмет бр. 14/08

Ђуле СОКОЛИ

против

УНМИК-а

Саветодавна комисија за људска права, на заседању одржаном 17. марта 2011. године, уз присуство следећих чланова:

г. Пола ЛЕМЕНСА, председавајућег
гђе Кристин ЧИНКИН

Уз помоћ
гђе Аниле ПРЕМТИ, заменика извршног службеника

Након што је забележила повлачење г. Марека НОВИЦКОГ са заседања на случају у складу са Правилном 12 Правилника о процедури,

Узевши у обзир изнад поменути жалбу, уложу сагласно са одељком 1.2 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12, од 23. марта 2006. о оснивању Саветодавне комисије за људска права,

Након већања, одлучила је следеће:

I. ПОСТУПАК ПРЕД КОМИСИЈОМ

1. Жалба је уложена пред Комисијом 5. јуна 2008. године, и уписана је истог дана.
2. Комисија је у писмима од 9. јула 2008. и 17. новембра 2008. године. затражила појашњење, додатне информације и документа у вези са жалбом.
3. Одговор на ова писма добијен је 4. децембра 2008. године.

4. Комисија је, у писму од 29. јануара 2009. године., затражила информације од Косовске агенције за имовину (КАИ) у вези са статусом жалиочевог случаја код КАИ.
5. Жалилац је доставила свој одговор 6. фебруара 2009. године.
6. У писму од 15. априла 2009. године, Комисија је затражила додатне информације од жалиоца, у вези са њеном жалбом поводом убиства њеног супруга.
7. Одговор на ова писма добијен је 5. маја 2009. године.
8. 8. јуна 2009. године, Комисија је проследила предмет Специјалном представнику Генералног секретара (СПГС) како би добила примедбе УНМИК-а на прихватљивост жалби.
9. СПГС је доставио свој одговор 23. новембра 2009.
10. Одговор СПГС-а је 18. фебруара 2010. прослеђен жалиоцу на примедбе. Међутим, жалилац није искористила могућност достављања додатних примедби.

II. ЧИЊЕНИЦЕ

11. Жалилац је становник Косова са тренутним пребивалиштем у Приштини. Она се жали поводом убиства свог супруга, г-дина Мухарема Соколи, од стране непознатих лица, почињеног у њиховом стану у северном делу Митровице, у вече 2. фебруара 2000. године. Она тврди да је УНМИК-ова Полиција стигла на место злочина тек шест сати након убиства, као и да није ваљано истражила случај.
12. Након истраге случаја од стране УНМИК-ове Полиције, одржано је суђење у Окружном суду у Митровици и донета је пресуда 4. септембра 2002. године, којом се ослобађа оптужени. Жалилац се жали поводом чињенице да јој није достављен примерак судске пресуде благовремено како би уложила жалбу.
13. Са овим у вези, у писму Председника Окружног суда у Митровици, објашњава се да важећим прописима није предвиђено да оштећена страна добије примерак писмене пресуде без претходног захтева. Жалилац је била присутна када је пресуда изречена дана 4. септембра 2002. године, па је стога информисана о пресуди и могла је да буде информисана о могућим будућим судским поступцима.
14. Жалилац даље тврди да су се у њен стан уселила непозната лица, и да није добила никакву иплату која јој припада у складу са договором закљученим између ње и Косовске агенције за имовину (КАИ) у току 2007. године., којим је њен стан укључен у рентну шему КАИ.

III. ЖАЛБА

15. Жалилац се жали на УНМИК-ов наводни пропуст да ваљано истражи убиство њеног мужа. Комисија је мишљења да се може сматрати да се жалилац позива на повреду права њеног супруга на живот загарантованог чланом 2 Европске конвенције о људским правима (ЕКЉП).

16. Жалилац се такође жали да јој није благовремено обезбеђен примерак судске пресуде како би уложила жалбу и да је, као резултат тога, нарушено њено право на правично суђење, загарантовано чланом 6 § 1 из ЕКЉП. Из истог разлога, нарушено је и њено право на ефикасни правни лек сходно члану 13 из ЕКЉП.
17. Штавише, жалилац се жали да је, тиме што није добила никакву надокнаду за свој стан по рентној шеми КАИ, нарушено њено право на имовину загарантовано чланом 1 Протокола бр. 1 према ЕКЉП.

IV. ПРАВО

18. Пре него што почне да разматра меритум предмета, Комисија мора прво да одлучи да ли да прихвати предмет, узимајући у обзир критеријуме прихватљивости из одељака 1, 2 и 3 Уредбе УНМИК-а бр. 2006/12 о оснивању Саветодавне комисије за људска права.

A. Жалбе које се тичу убиства жалиочевог супруга.

Наводно кршење члана 2 из ЕКЉП.

19. Поводом убиства жалиочевог супруга, а након истраге случаја од стране УНМИК-ове Полиције, одржано је суђење у Окружном суду у Митровици и донета је пресуда 4. септембра 2002. године, којом се ослобађа оптужени.
20. У УНМИК-овом одговору од 23. новембра 2009. године, наводи се да он није упознат са чињеницом да је истрага поводом овог убиства поново отворена након доношења пресуде, нити да је он добио икакву индикацију од ЕУЛЕКС-а о наведеном стању ствари. У одсуству било каквих контра доказа, УНМИК сматра истрагу овог случаја затвореном и остаје затворена до данас.
21. Са своје стране, Комисија бележи да су се догађаји који су довели до жалбе сходно члану 2 из ЕКЉП, наиме убиство жалиочевог супруга и накнадни судски поступак, догодили између 2000. и 2002. године. У складу са одељком 2 УНМИК-ове Уредбе 2006/12, СКЉП има надлежност над жалбама поводом наводних кршења људских права (од стране УНМИК-а) до којих је дошло не пре 23. априла 2005. године, или су произишли из чињеница где су ове чињенице проузроковале континуирано кршење људских права. Следи да овај део жалбе лежи ван оквира правне надлежности Комисије *ratione temporis*.

Наводно кршење чланова 6 § 1 и 13 из ЕКЉП.

22. Жалилац се жали поводом чињенице да јој није благовремено достављен примерак судске пресуде од 4. септембра 2002. године, како би уложила жалбу.
23. Комисија бележи да је судска пресуда донета 2002. године. Такође, било каква могућа жалба против наведене пресуде би морала да буде уложена у току 2002. године. Следи да, у складу са одељком 2 УНМИК-ове Уредбе 2006/12, овај део жалбе такође лежи ван оквира правне надлежности Комисије *ratione temporis*.

В. Жалба која се тиче жалиочеве имовине.

А Наводно кршење члана 1 Протокола бр. 1 према ЕКЉП

24. Жалилац се жали поводом кршења свог права на имовину као резултат неисплаћене ренте за стан по рентној шеми КАИ.
25. У својим коментарима од 6. фебруара 2009. године, КАИ објашњава да су у априлу 2007. године тренутном станару жалиочевог стана предати примерак тог договора и остала релевантна документа. Међутим, до данас станар није исплатио ниједну станарину Косовској агенцији за имовину.
26. У вези са овим аспектом жалбе треба нагласити да КАИ не гарантује реализацију било ког добитка од имовине, нити гарантује да ће установити да станар који плаћа станарину живи на имовини о којој је реч. Надокнада плаћања власнику може се реализовати само ако станар плаћа станарину Косовској агенцији за имовину (види СКЉП, Илија Трајковић, бр. 35/08, одлука од 17. априла 2009., § 20).
27. Дакле, жалба и накнадно добијене информације не садрже ниједан доказ у прилог закључку да је нарушено жалиочево право на заштиту имовине услед пропуста КАИ да исплати макар један износ станарине који следује жалиоцу.
28. Отуда, Комисија је мишљења да ова жалба мора да се одбаци јер је очигледно неоснована у смислу одељка 3.3 Уредбе бр. 2006/12.

ИЗ ОВИХ РАЗЛОГА,

Комисија, једногласно,

ПРОГЛАШАВА ЖАЛБУ НЕПРИХВАТЉИВОМ.

Анила ПРЕМТИ
Заменик извршног службеника

Пол ЛЕМЕНС
Председавајући